

Τεοφραστο

CARATTERI

ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ

[ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ]

Ἦδη ἐν καὶ πρότερον πολλὰκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύασα, ἴσως δὲ οὐδὲ παύσομαι ἄρα ἄζων, τί γὰρ δήποτε, τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀέρα κειμένης καὶ πάντων τῶν Ἑλλήνων ὁ οἴως παιδεύομαι ἕνων, συβέβηκεν ἡ τὴν οὐ τὴν αὐτὴν τάξιν τῶν τρόπων ἔχειν. [2] ἐγὼ γὰρ, ὡς Πολύκλειος, συνθεωρήσας ἐκ πολλοῦ χρόνου τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ βεβιωκῶς ἐπὶ ἐνεργήκοντα ἐννέα, ἔτι δὲ ὡς ἰληκῶς πολλὰκις τε καὶ παντοδαπαῖς φύσεσι καὶ παρατεθεαῖ ἕνος ἐξ ἀκριβείας πολλῆς τοῦς τε ἀγαθοῦς τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦς φαύλους ὑπέλαβον δεῖν συγγράψαι, ἃ ἑκάτεροι αὐτῶν ἐπιτηδεύουσιν ἐν τῷ βίῳ. [3] ἐκθήσω δὲ σοὶ κατὰ γένος, ὅσα τε τυγχάνει γένη τρόπων τοῦτοις προσκεῖται ἐνα καὶ δὴν τρόπον τῆ οἴκονο ἰα χρώνται· ὑπολαβάνω γὰρ, ὡς Πολύκλειος, τοῦς υἱεῖς ἢ ὡς βελτίους ἔσσεσθαι, καταλειφθέντων αὐτοῖς ὑπο νη ἄτων τοιοῦτων, οἷς παραδείξασιν χρώ ἐνοι αἰρήσονται τοῖς εὐσχη ονεστάτοις συνεῖναι τε καὶ ὁ ἰλεῖν, ὅπως ἡ καταδεέστεροι ὡσιν αὐτῶν. [4] τρέψω αὶ δὲ ἡδη ἐπὶ τὸν λόγον· σὸν δὲ παρακολουθήσασί τε [ὀρθῶς] καὶ εἰδήσασί, εἰ ὀρθῶς λέγω. πρῶτον ἐν οὖν ποιήσω αὶ <τὸν λόγον ἀπὸ> τῶν τὴν εἰρωνεῖαν ἐζηλωκότων, ἀφείδεις τὸ προοι ἰάζεσθαι καὶ πολλὰ περὶ τοῦ πράγματος λέγειν. [5] καὶ ἄρξω αὶ πρῶτον ἀπὸ τῆς εἰρωνείας καὶ ὀριου αὶ αὐτῆν, εἶθ' οὕτως τὸν εἰρωνα διέξει ἰ, ποῖός τις ἐστὶ καὶ εἰς τίνα τρόπον κατενήκται· καὶ τὰ ἄλλα δὴ τῶν παθη ἄτων, ὡςπερ ὑπεθέην, πειράσομαι κατὰ γένος φανερὰ καθιστάναι.]

ΕΙΡΩΝΕΙΑΣ Α'

Ἦ ἐν οὖν εἰρωνεῖα δόξειεν ἂν εἶναι, ὡς τύπων λαβεῖν, προσποιήσας ἐπὶ [τὸ] χεῖρον πράξειν καὶ λόγων, ὁ δὲ εἰρωνεῖαν τοιοῦτος τις, [2] οἷος προσελθὼν τοῖς ἐχθροῖς ἐθέλειν λαλεῖν, οὐ ἰσειν· καὶ ἐπαινεῖν παρόντας, οἷς ἐπέθετο λάθρα, καὶ τοῦτοις συλλυπεῖσθαι ἡττω ἐνοῖς· καὶ συγγνώμην δὲ ἔχειν τοῖς αὐτὸν κακῶς λέγουσι καὶ ἐπὶ [πᾶσι] τοῖς καθ' ἑαυτοῦ λεγο ἐνοῖς. [3] καὶ πρὸς τοῦς ἀδικου ἐνοῖς καὶ ἀγανακτοῦντας πράξας διαλέγεσθαι· καὶ τοῖς ἐντυγχάνειν κατὰ σπουδὴν βουλο ἐνοῖς προστάξαι ἐπανελθεῖν. [4] καὶ ἡδὲν ὡν πράττει ὁ ολογήσασί, ἀλλὰ φῆσαι βουλεῖσθαι καὶ προσποιήσασθαι ἄρτι παραγεγονέναι καὶ ὁμῆ γενέσθαι [αὐτὸν] καὶ ἀλακισθῆναι. [5] καὶ πρὸς τοῦς δανείζου ἐνοῖς καὶ ἐρανίζοντας [εἰπεῖν ὡς οὐ πλουτεῖ· καὶ πωλῶν φῆσαι] ὡς οὐ πωλεῖ· καὶ ἡ πωλῶν φῆσαι πωλεῖν· καὶ ἀκούσας τι ἡ προσποιεῖσθαι, καὶ ἰδὼν φῆσαι ἡ ἐρωακέναι, καὶ ὁ ολογήσας ἡ ἐ νῆσθαι· καὶ τὰ ἐν σκέψεσθαι φάσκειν, τὰ δὲ οὐκ εἰδέναι, τὰ δὲ θαυ ἄζειν, τὰ δ' ἡδη ποτὲ καὶ αὐτὸς οὕτως διαλογίσασθαι. [6] καὶ τὸ δλον δεινός τῷ τοιούτῳ τρόπῳ τοῦ λόγου χρῆσθαι· οὐ πιστεύω· οὐχ ὑπολαβάνω· Ἐκπλήττω αὶ· καὶ λέγεις αὐτὸν ἕτερον γεγονέναι· καὶ ἡν οὐ ταῦτα πρὸς ἐ ἐ διεξῆμι· Παράδοξόν οἱ τὸ πρᾶγ α· Ἄλλω τινὶ λέγε· Ὅπως δὲ σοὶ ἀπιστήσω ἡ ἐκείνου καταγνώ, ἀποροῦ αὶ· Ἄλλ' ὄρα, ἡ σὺ θάττον πιστεύεις. [7]

[Τοιαύτας φωνὰς καὶ πλοκάς καὶ παλλογίας εὐρεῖν ἐστὶ τῶν εἰρωνῶν. τὰ δὲ τῶν ἡθῶν ἡ ἀπλὰ ἀλλ' ἐπιβουλα φυλάττεσθαι ἄλλον δεῖ ἡ τοῦς ἔχεις.]

ΚΟΛΑΚΕΙΑΣ Β'

Τὴν δὲ κολακείαν ὑπολάβοι ἂν τις ὁ ἰλιαν αἰσχροὺς εἶναι, συ φέρουσαν δὲ τῷ κολακεύοντι, τὸν δὲ κόλακα τοιοῦτον τινα, [2] ὡστε ἃ α πορευό ἐνον εἰπεῖν· Ἐνθὺ ἡ, ὡς ἀποβλέπουσι πρὸς σὲ οἱ ἄνθρωποι; τοῦτο δὲ οὐθενὶ τῶν ἐν τῇ πόλει γίνεται πλὴν σοὶ· ἡδὲ οὐκ εἰς χθὲς ἐν τῇ στοᾷ· πλειόνων γὰρ ἡ τριάκοντα ἀνθρώπων καθεῖ ἕνων καὶ ἐ πεσόντος λόγου, τίς εἴη βέλτιστος, ἀπ' αὐτοῦ ἄρξασί ἕνος πάντας ἐπὶ τὸ ὄνο α αὐτοῦ κατενεχθῆναι. [3] καὶ ἃ α τοιαῦτα λέγων ἀπὸ τοῦ ἰ ατίου ἀφελεῖν κροκῶδα, καὶ ἐάν τι πρὸς τὸ τρίχῳ α [τῆς κεφαλῆς] ὑπὸ πνεῦ ατος προσενεχθῆ ἄχρον, καρφολογῆσαι, καὶ ἐπιγελάσας δὲ εἰπεῖν· Ὅρα; ὅτι δεῖν σοὶ ἡ ἐρών οὐκ ἐντετύχηκα, πολίων ἐσχηκας τὸν πῶγωνα ἐστόν, καίπερ εἰ τις καὶ ἄλλος πρὸς τὰ ἐπὶ ἔχεις, ἐλαίαναν τὴν τρίχα. [4] καὶ λέγοντος δὲ αὐτοῦ τι τοῦς ἄλλους σιωπᾶν κελεύσαι καὶ ἐπαινεῖσαι δὲ ἀκούοντας, καὶ ἐπιστῆ ἡνασθαι δὲ, εἰ παύεται, Ὅρθῶς, καὶ σκώψαντι ψυχρῶς ἐπιγελάσασί τὸ τε ἰ ἄτιον ὡσαι εἰς τὸ στό α ὡς δὴ οὐ δυνά ἐνος κατασχεῖν τὸν γέλῳτα. [5] καὶ τοῦς ἀπαντῶντας ἐπιστῆναι κελεύσαι, ἕως ἂν αὐτὸς παρέλθῃ. [6] καὶ τοῖς παιδίοις ἡλα καὶ ἀπίους πρὶά ἐνος εἰσενέγκας δοῦναι ὀρώντος αὐτοῦ, καὶ φιλήσας δὲ εἰπεῖν· Χρηστοῦ πατρὸς νεόττια. [7] καὶ συνωνοῦ ἐνος ἐπικρηπίδας τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθ ὄτερον τοῦ ὑποδῆ ατος. [8] καὶ πορευο ἐνου πρὸς τίνα τῶν φίλων προδρα ὡν εἰπεῖν ὅτι πρὸς σὲ ἔρχεται, καὶ ἀναστρέψας ὅτι Προσῆγγελάκασε. [9] ἃ ἐλεῖ δὲ καὶ τὰ ἐκ <τῆς> γυναικείας ἀγορᾶς διακονῆσαι δυνατὸς ἀπνευστί. [10] καὶ τῶν ἐστῶν ἕνων πρῶτος ἐπαινεῖσαι τὸν οἶνον καὶ παρα ἐνων εἰπεῖν· Ὡς ἀλακῶς ἐσθίεις, καὶ ἄρας τι τῶν ἀπὸ τῆς τραπέζης φῆσαι· Τουτί ἄρα ὡς χρηστόν ἐστι· καὶ ἐρωτῆσαι, ἡ ῥίγοσι, καὶ εἰ ἐπιβάλλεσθαι βούλεται, καὶ εἰ τι περιστεῖλη αὐτόν, καὶ ἡν ταῦτα λέγων πρὸς τὸ οὐς προσκῦπτων διαψιθυρίζειν· καὶ εἰς ἐκείνον ἀποβλέπων τοῖς ἄλλοις λαλεῖν. [11] καὶ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ θεάτρῳ ἀφελό ἐνος τὰ προσκεφάλαια αὐτὸς ὑποστρώσαι. [12] καὶ τὴν οἴκον φῆσαι εὐ ἡρχιτεκτονῆσθαι καὶ τὸν ἀγρὸν εὐ πεφυτεῖσθαι καὶ τὴν εἰκόνα ὁ οἶαν εἶναι.

[13] [καὶ τὸ κεφάλαιον τὸν κόλακα ἐστὶ θεάσασθαι πάντα καὶ λέγοντα καὶ πράττοντα, ὡς χαριεῖσθαι ὑπολαβάνει.]

ΑΔΟΛΕΣΧΙΑΣ Γ'

Ἦ δὲ ἀδολεσχία ἐστὶ ἐν διήγησις λόγων ἀκράν καὶ ἀπροβουλεύτων, ὁ δὲ ἀδολεσχίας τοιοῦτος ἐστίν, [2] οἷος, ὄν ἡ γινώσκει, τούτῳ παρακαθεζό ἐνος πλησίον πρῶτον ἐν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς εἰπεῖν ἐγκώμιον· εἶτα ὁ τῆς νυκτὸς εἶδεν ἐνόπιον, τοῦτο διηγήσασθαι· εἶθ' ὡν εἶχεν ἐπὶ τῷ δεῖπνῳ, τὰ καθ' ἕκαστα διεξελεῖν. [3] εἶτα δὴ προχωροῦντος τοῦ πράγματος λέγειν, ὡς πολὺ πονηρότεροι εἰσιν οἱ νῦν ἄνθρωποι τῶν ἀρχαίων, καὶ ὡς ἄξιοι γεγόνασιν οἱ πυροὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ ὡς πολλοὶ ἐπιδη οἰσι ξένοι, καὶ τὴν θάλατταν ἐκ Διονυσίων πλοῖον εἶναι, καὶ εἰ ποιεῖται ὁ Ζεὺς ὕδωρ πλεῖον, τὰ ἐν τῇ γῆ βελτίως ἔσσεσθαι, καὶ ὁ ἀγρὸν εἰς νέωτα γεωργῆσαι, καὶ ὡς χαλεπὸν

εστι το ζην, και ως δα υπιος υστηριους εγιστην οραα εστιησεν, και ποσει ειοι κινες του Ψιδείου, και χθες η εσα, και τις εστιν η ερα τη ερον; [4] καν υπο ενη τις αυτον, η αφιστασθαι, [και] ως βοηδρο ιωνος εν εστι τα υστηρια, Πυανοψιωνος δε ταπατουρια, Ποσιδεωνος δε [τα] κατ' αγραους Διονυσια. [5]

[Παρασεισαντα δη δει τους τοιουτους των ανθρωπων και διαρα ενον απαλλαττεσθαι, οστις απυρευτος βουλεται ειναι· εργον γαρ συναρκεισθαι τοις ητε σχολην ητε σπουδην διαγινωσκουσιν.]

ΑΓΡΟΙΚΙΑΣ Δ'

Η δε αγραικια δοξειεν αν ειναι α αθια ασχη ων, ο δε αγραικος τοιουτος τις, [2] οιος κυκεωνα πιων εις εκκλησιαν πορευεσθαι. [3] και το υρον φασκειν ουδεν του θυ ου ηδον οζειν. [4] και ειζω του ποδος τα υποδη ατα φορειν. [5] και εγαλη τη φωνη λαλειν. [6] και τοις εν φιλοις και οικειοις απιστειν, προς δε τους αυτου οικετας ανακονουσθαι περι των εγιστων, και τοις παρ' αυτω εργαζο ενοις ισθωτοις εν αγραω παντα τα απο της εκκλησιας διηγεσθαι. [7] και αναβεβλη ενος ανω του γονατος καθιζανειν, ωστε τα γυ να αυτοφ φαίνεσθαι. [8] και επ' αλλω εν ηδενι < ητε εφιστασθαι > ητε εκπληττεσθαι εν ταϊς οδοις, οταν δε ιδη βουν η δον η τραγον, εστηκως θεωρειν. [9] και προαιρων δε τι εκ του τα λειου δεινός φαγειν, και ζωροτερον πειν. [10] και την σιτοποιον πειρων λαθειν, κητ' αλεσαι· επ' αυτης τοις ενδον πασι και αυτω τα επιτηδεια. [11] και αριστων δε α α τοις υποζυγιοις ε βαλειν. [12] και την θυραν υπακουσαι αυτος, και τον κυνα προσκαλεσα ενος και επιλαβο ενος του ρυγχους ειπειν· Ουτος φυλαττει το χωριον και την οικιαν. [13] και το αργυριον δε παρα του λαβων αποδοκι αζειν, λιβαν γαρ λεπρον ειναι, και ετερον α α αλλαττεσθαι. [14] και ει το αροτρον εχρησεν η κοφινον η δρεπανον η θυλακον, [απατησαι] ταυτα της νυκτος κατα αγραυριαν ανα ι νησκο ενος. [15] και εις αστυ καταβαινων ερωτησαι τον απαντωντα, ποσου ησαν αι διφθεραι και το ταιριχος και ει τη ερον [η] αλλω νου ηνιαν αγει, και ειπειν ευθους οτι βουλεται καταβας αποκειρασθαι και εν βαλανειω δε ρσαι και εις τα υποδη ατα δε ηλους εγκρουσαι και της αυτης οδοσ παριων κο ισασθαι παρ' Αρηιου του ταιριχος, και εν βαλανειω δε ρσαι· και εις τα υποδη ατα δε ηλους εγκρουσθαι.

ΑΡΕΣΚΕΙΑΣ Ε'

Η δε αρεσκεια εστι εν, ως ορω περιλαβειν, εντευξισ ουκ επι τω βελτιστω ηδονης παρασκευαστικη, ο δε αρεσκος α ελει τοιουτος τις, [2] οιος πορωθεν προσαγορευσας και ανδρα κρατιον ειπων και θαυ ασας ικανως, α φοτεραις ταϊς χερσι λαβο ενος η αφιεναι και ικρον ετι προπε φας και ερωτησας, ποτε αυτον οψεται, επαινων απαλλαττεσθαι. [3] και παρακληθεις δε προς δαιταν η δονον ψ παρσστι βουλεσθαι αρεσκειν, αλλα και τω αντιδικω, ινα κοινος τις ειναι δοκη. [4] και τους ξενους δε ειπειν ως δικαιοτερα λεγουσι των πολιτων. [5] και κεκλη ενος δε επι δειπνον κελευσαι καλεσαι τα παιδια τον εστιωντα, και εισιοντα φησαι σκου ο οιοτερα ειναι τω πατρι, και προσαγο ενος φιλησαι και παρ' αυτον καθιστασθαι, και τοις εν συ παιζειν αυτος λεγων· Ασκος, πελεκυς, τα δε επι της γαστρος εαν καθευδειν α α θλιβο ενος.

ΑΠΟΝΟΙΑΣ Σ'

Η δε απονοια εστιν υπο ονη αισχρων εργων και λογων, ο δε απονενη ενος τοιουτος τις, [2] οιος ο οσαι ταχυ, κακως ακουσαι, λοιδορηθηαι δυνα ενοις, τω ηθει αγοραιος τις και ανασεσμη ενος και παντοποιος. [3] α ελει δυνατος και ορχεισθαι νηφων τον κορδακα κου προσωπειον εχων εν κω αστικω χωριω. [4] και εν θαυ ασι δε τους χαλκοους εκλεγειν καθ' εκαστον παριων και αχεσθαι τουτοις τοις το συ βολον φερουσαι και προικα θεωρειν αζιουσι. [5] δεινός δε και πανδοκευσαι και πορνοβοσκησαι και τελωνησαι και ηδε ιαν αισχραν εργασιαν αποδοκι ασαι, αλλα κηροττειν, αγειρευειν, κυβευειν. [6] την ητερα η τρεφειν, απαγεσθαι κλοπης, το δεσ ωτηριον πλειω χρονον οικειν η την αυτο οικιαν. [7] και τουτων αν ειναι δοξειε των περιστα ενων τους οχλους και προσκαλουντων, εγαλη τη φωνη και παρερρωγυιρ λοιδορου ενων και διαλεγω ενων προς αυτους, _και εταξυ οι εν προσιασιν, οι δε απιασι πριν ακουσαι αυτου, αλλα τοις εν την αρχην, τοις δε συλλαβην, τοις δε ερος του πραγ ατος λεγει, ουκ αλλως θεωρεισθαι αζιων την απονοιαν αυτου, η οταν η πανηγυρις. [8] ικανος δε και δικας τας εν φευγειν, τας δε διωκειν, τας δε εξο νυσθαι, ταϊς δε παρειναι εχων εχινον εν τω προκοπιω και ορ αθους γρα ατιδιων εν ταϊς χερσιν. [9] ουκ αποδοκι αζει δε ουδ' α α πολλων αγοραιων στρατηγειν και ευθους τουτοις δανειζειν και της δραχ ης τοκον τρια η ιωβολια της η ερας πραττεσθαι και εφοδευειν τα αγειρευειν, τα ιχθυοπωλια, τα ταριχοπωλια, και τους τοκουσ απο του ε πολη ατος εις την γναθον εκλεγειν. [10]

[Εργωδεις δε εισιν οι το στο α ευλυτον εχοντες προς λοιδοριαν και φθεγγο ενοι εγαλη τη φωνη, ως συνηχειν αυτοις την αγοραν και τα εργαστηρια.]

ΛΑΛΙΑΣ Ζ'

Η δε λαλια, ει τις αυτην οριζεσθαι βουλοιο, ειναι αν δοξειεν ακρασια του λογου, ο δε λαλος τοιουτος τις, [2] οιος τω εντυχανοντι ειπειν, αν οτιουν προς αυτον φθεγξηται, οτι ουθεν λεγει και οτι αυτος παντα οιδεν και, αν ακουη αυτου, αθησεται· και εταξυ δε αποκρινο ενω επιβαλλειν επας· Συ η επιλαθη, ο ελλεις λεγειν, και Ευ γε, οτι ε υπε νησας, και Το λαλειν ως χρηση ον που, και Ο παρελιπον, και Ταχυ γε συνηκας το πραγ α, και Παλαι σε παρετηρουν, ει επι το αυτο ε οι κατενεχθησιν· και ετερας αρχας τοιαυτας πορισασθαι, ωστε ηδε αναννευσαι τον εντυχανοντα. [3] και οταν γε τους καθ' ενα απογου νωση, δεινός και επι τους αθρους [και] συνηστηκotas πορευθηαι και φυγειν ποιησαι εταξυ χρη ατιζοντας. [4] και εις τα διδασκαλεια και εις τα παλαιστρας εισιων κωλυειν τους παιδας προ ανθανειν· τοσαυτα και προσλαλειν τοις παιδοτριβαις και διδασκαλοις. [5] και τους απιεναι φασκοντας δεινός προπε φαι και αποκαταστησαι εις την οικιαν. [6] και πυθο ενος [τα απο] της εκκλησιας απαγγελλειν, προσδιηγησασθαι δε και την επ' Αριστοφωντος τοτε γενο ενην των ρητορων αχην [και] την Λακεδα ενιοις υπο Λυσανδρου, και ους ποτε λογους αυτους ειπας ευδοκι ησεν εν τω δη ω, και κατα των πλητων γε α α διηγου ενος κατηγοριαν παρε βαλειν, ωστε τους ακουοντας ητοι επιλαθεσθαι η νυσταξει η εταξυ καταλιποντας απαλλαττεσθαι. [7] και συνδικαζων δε κωλυσαι κριναι και συνθεωρων θεασασθαι και συνδειπνων φαγειν λεγων, οτι χαλεπον τω λαλω εστι σιωπαν, και ως εν υγρα εστιν η γλωττα, και οτι ουκ αν σιωπησειεν, ουδ' ει των χελιδωνων

δόξειεν εἶναι λαλίστερος. [8] καὶ σκωπτό ενος ὑπο εἶναι καὶ ὑπὸ τῶν αὐτοῦ παιδίων, ὅταν αὐτὸν ἦδη καθεύδειν βουλό ενα κελεύη λέγειν· Τάτα, λαλεῖν τι ἢ ἔν, ὅπως ἂν ἢ ἄς ὑπνος λάβη.

ΛΟΓΟΠΟΙΑΣ Η'

Ἡ δὲ λογοποιία ἐστὶ σύνθεσις ψευδῶν λόγων καὶ πράξεων, ὧν [πιστεῦσθαι] βούλεται ὁ λογοποιῶν, ὁ δὲ λογοποιὸς τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἀπαντήσας τῷ φίλῳ εὐθύς καταβαλὼν τὸ ἦθος καὶ εἰδιάσας ἐρωτήσαι· Πόθεν σύ; καὶ λέγεις τι; [τῆ] καὶ πῶς; Ἔχεις περὶ τοῦδε εἰπεῖν καινόν; καὶ ὡς ἑπιβαλὼν ἐρωτᾷν· Μὴ λέγεται τι καινότερον; καὶ ἦν ἀγαθὰ γέ ἐστι τὰ λεγόμενα. [3] καὶ οὐκ ἔσας ἀποκρίνασθαι εἰπεῖν· Τί λέγεις; οὐθὲν ἀκήκοας; δοκῶ οἶ σε εὐωχῆσαι καινῶν λόγων. [4] καὶ ἐστὶν αὐτῷ ἢ στρατιώτης [τις] ἢ παῖς Ἀστέιου τοῦ ἀύλητου ἢ Λύκων ὁ ἐργολάβος παραγεγὼνως ἐξ αὐτῆς τῆς ἀχῆς, οὐ φασιν ἀκηκοέναι· αἱ ἐν οὖν ἀναφοραὶ τῶν λόγων τοιαῦται εἰσιν αὐτοῦ, ὧν οὐθεὶς ἂν ἔχοι ἐπιλαβέσθαι. [5] διηγείται δὲ τούτους φάσκων λέγειν, ὡς Πολυπέρχων καὶ ὁ βασιλεὺς ἀχῆ νενίκηκε, καὶ Κάσανδρος ἐζώγρηται. [6] καὶ ἂν εἴπῃ τις αὐτῷ, Σὺ δὲ ταῦτα πιστεύεις; φῆσει, τὸ πρᾶγ εἰ βῶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν λόγον ἐπεννεῖναι, καὶ πάντας συ φωνεῖν, ταῦτα γὰρ λέγειν περὶ τῆς ἀχῆς, καὶ πολὺν τὸν ζῶ ὄν γεγονέναι. [7] εἶναι δ' ἐαυτῷ καὶ ση εἶον τὰ πρόσωπα τῶν ἐν τοῖς πράγ ασιν· ὄραν γὰρ αὐτῶν πάντων εταβεβληκότα. λέγει δ', ὡς καὶ παρακήκοε παρὰ τούτοις κρυπτό ἐνὸν τινα ἐν οἰκίᾳ, ἦδη πέ πτην ἢ ἐραν ἦκοντα ἐκ Μακεδονίας, ὅς πάντα ταῦτα οἶδε. [8] καὶ πάντα διεξιὼν πῶς οἴεσθε πιθανῶς σχετιλάζει λέγων· Δυστυχῆς Κάσανδρος· ὦ ταλαίπωρος· ἐνθῦ ἦ τὸ τῆς τύχης; ἀλλ<ως> οὖν ἰσχυρὸς γενόμενος. [9] καὶ Δεῖ δ' αὐτὸν σε ὄνον εἰδέναι. πᾶσι δὲ τοῖς ἐν τῇ πόλει προσδεδρά ηκε λέγων. [10]

[Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύ ακα, τί ποτε βούλονται λογοποιῶντες· οὐ γὰρ ὄνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ [ἀ]λυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. [11] πολλὰκις γὰρ αὐτῶν οἶ ἐν ἐν τοῖς βαλανείοις περιστάσεις ποιού ενοι τὰ ἰ ἀτια ἀποβεβλήκασιν, οἱ δ' [ἐν] τῇ στοᾶ πεζο αχίᾳ καὶ ναυ αχίᾳ νικῶντες ἐρή ους δίκας ὠφλήκασιν. [12] εἰσὶ δ' οἱ καὶ πόλεις τῷ λόγῳ κατὰ κράτος αἰρούντες παρεδειπνήθησαν. [13] πάνυ δὲ ταλαίπωρον αὐτῶν ἐστὶ τὸ ἐπιτήδευ α· ποῖα γὰρ οὐ στοᾶ, ποῖον δὲ ἐργαστήριον, ποῖον δὲ ἐρος τῆς ἀγοράς, [οὔ] οὐ διη ερεύουσιν ἀπαυδᾶν ποιῶντες τοὺς ἀκούοντας. [14] οὕτως καὶ καταπονοῦσι ταῖς ψευδολογίαις.]

ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΙΑΣ Θ'

Ἡ δὲ ἀναίσχυντία ἐστὶ ἐν, ὡς ὄρω λαβεῖν, καταφρόνησις δόξης αἰσχροῦ ἕνεκα κέρδους, ὁ δὲ ἀναίσχυντος τοιοῦτος, [2] οἷος πρῶτον ἐν ὄν ἀποστερεῖ πρὸς τοῦτον ἀπελθὼν δανειζέσθαι, εἴτα ... [3] [καὶ] θύσας τοῖς θεοῖς αὐτός ἐν δειπνεῖν παρ' ἐτέρῳ, τὰ δὲ κρέα ἀποτιθέναι ἄλοι πάσας, καὶ προσκαλεσά ενος τὸν ἀκόλουθον δοῦναι ἀπὸ τῆς τραπέζης ἄρας κρέας καὶ ἄρτον καὶ εἰπεῖν ἀκουόντων πάντων· Εὐώχοῦ, Τίβειε. [4] καὶ ὄψωνῶν δὲ ὑπο ι νῆσκειν τὸν κρεωπώλην, εἴ τι χρήσι ος αὐτῷ γέγονε, καὶ ἐστηκῶς πρὸς τῷ σταθ ῶ ἄλιστα ἐν κρέας, εἰ δὲ ἢ, ὅσπου ἐἴς τὸν ζῶ ὄν ἐ βαλεῖν, καὶ ἔαν ἐν λάβῃ, εὐ ἔχει, εἰ δὲ ἢ, ἀρπάσας ἀπὸ τῆς τραπέζης χολίκιον ἢ α γελῶν ἀπαλλάττεσθαι. [5] καὶ ξένοις δὲ αὐτοῦ θέαν ἀγοράσας ἢ δοῦς τὸ ἐρος θεωρεῖν, ἄγειν δὲ καὶ τοὺς [υἱεῖς] εἰς τὴν ὑστεραῖαν καὶ τὸν παιδαγωγόν. [6] καὶ ὅσα ἐωνη ἐνος ἀξία τις φέρει, εταδοῦναι κελεύσαι καὶ αὐτῷ. [7] καὶ ἐπὶ τὴν ἀλλοτριᾶν οἰκίαν ἐλθὼν δανειζέσθαι κριθάς, ποτὲ [δὲ] ἄχυρα, καὶ ταῦτα [τοῦς] χρήσαντας ἀναγκάσαι ἀποφέρειν πρὸς αὐτούς. [8] δεινὸς δὲ καὶ πρὸς τὰ χαλκία τὰ ἐν τῷ βαλανείῳ προσελθὼν καὶ βάψας ἀρύταιναν βῶντος τοῦ βαλανέως αὐτός αὐτοῦ καταχέασθαι καὶ εἰπεῖν, ὅτι λέλονται, ἀπιὼν [δὲ]· Κακίζεις; οὐδε ἰα σοι χάρις.

ΜΙΚΡΟΛΟΓΙΑΣ Ι'

Ἔστι δὲ ἡ κρολογία φειδωλία τοῦ διαφόρου ὑπὲρ τὸν καιρὸν, ὁ δὲ κρολόγος τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἐν τῷ ἠνὶ ἢ ἰωβόλιον ἀπαιτεῖν [ἐλθῶν] ἐπὶ τὴν οἰκίαν. [3] καὶ ὁ οσίων ἀριθ εἶν τὰς κύλικας, πόσας ἕκαστος πέπωκε, καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ Ἄρτὲ ἰδι τῶν συνδειπνούντων. [4] καὶ ὅσα κροῦ τις πριά ενος λογίζεται, περιττὰ φάσκειν εἶναι. [5] καὶ οἰκέτου χύτραν ἔνην ἢ λοπάδα κατὰξαντος εἰσπράξει ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων. [6] καὶ τῆς γυναικὸς ἐκβαλοῦσης τριχάλκον οἷος εταφέρειν τὰ σκεῦη καὶ τὰς κλίνας καὶ τὰς κιβωτούς καὶ διφᾶν τὰ καλύ ατα. [7] καὶ ἔαν τι πωλῆ, τοσούτου ἀποδόσθαι, ὥστε ἢ λυσιτελεῖν τῷ πρια ἐνῷ. [8] καὶ οὐκ ἂν ἔασαι οὔτε συγκτραγήσαι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κήπου οὔτε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀγροῦ πορευθῆναι οὔτε ἐλᾶν ἢ φρονικα τῶν χα αἱ πεπτωκότων ἀνελέσθαι. [9] καὶ τοὺς ὄρους δ' ἐπισκοπεῖσθαι ὅση ἐραὶ εἰ δια ἐνουσιν οἱ αὐτοί. [10] δεινὸς δὲ καὶ ὑπερη ἐρίαν πράξει καὶ τόκον τόκου. [11] καὶ ἐστιῶν δη ὅσας κρὰ τὰ κρέα κόψας παραθεῖναι. [12] καὶ ὄψωνῶν ἠθὲν πριά ενος εἰσελθεῖν. [13] καὶ ἀπαγορεῦσαι τῇ γυναικὶ ἠτε ἄλας χρηννύειν ἠτε ἐλλύχνιον ἠτε κύ ινον ἠτε ὀρίγανον ἠτε ὄλας ἠτε στέ ατα ἠτε θυηλή ατα, ἀλλὰ λέγειν, ὅτι τὰ κρὰ ταῦτα πολλὰ ἐστὶ τοῦ ἐνιαυτοῦ. [14]

[καὶ τὸ ὄλον δὲ τῶν κρολόγων καὶ τὰς ἀργυροθήκας ἔστιν ἰδεῖν εὐρωτιώσας καὶ τὰς κλείς ἰω ἐνας καὶ αὐτοὺς δὲ φοροῦντας ἐλάττω τῶν ἠρῶν τὰ ἰ ἀτια καὶ ἐκ ληκυθίων κρῶν πάνυ ἄλειφο ἐνούς καὶ ἐν χρῷ κειρο ἐνούς καὶ τὸ ἐσον τῆς ἢ ἐρας ὑποδοῦ ἐνούς καὶ πρὸς τοὺς γναφείς διατεινο ἐνούς, ὅπως τὸ ἰ ἀτιον αὐτοῖς ἔξει πολλὴν γῆν, ἴνα ἢ ῥυπαίνηται ταχύ.]

ΒΔΕΛΥΡΙΑΣ ΙΑ'

Οὐ χαλεπὸν δὲ ἐστὶ τὴν βδελυρίαν διορίσασθαι· ἐστὶ γὰρ παιδιὰ ἐπιφανῆς καὶ ἐπενεῖδιστος, ὁ δὲ βδελυρὸς τοιοῦτος, [2] οἷος ἀπαντήσας γυναιξὶν ἐλευθέραις ἀνασυστά ενος δεῖξαι τὸ αἰδοῖον. [3] καὶ ἐν θεάτρῳ κροτεῖν, ὅταν οἱ ἄλλοι παύωνται, καὶ συρίττειν, οὐς ἠδέως θεωροῦσιν οἱ λοιποί· καὶ ὅταν σωπῆσῃ τὸ θέατρον, ἀνακύψας ἐρυγεῖν, ἴνα τοὺς καθη ἐνούς ποιήσῃ εταστραφῆναι. [4] καὶ πληθοῦσης τῆς ἀγορᾶς προσελθὼν πρὸς τὰ κάρυα ἢ τὰ ὕρτα ἢ τὰ ἀκρόδρα ἐστηκῶς τραγῆ ατίζεσθαι, ἢ α τῷ πωλοῦντι προσλαλῶν· καὶ καλέσαι δὲ τῶν παρόντων ὄνο αστί τινα, ῶ ἢ συνήθης ἐστὶ. [5] καὶ σπεύδοντας δὲ ποι ὄραν [περὶ εἶναι κελεύσαι]. [6] καὶ ἠττω ἐνῷ δὲ ἐγάλην δίκην ἀπιόντι ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου προσελθεῖν καὶ συνησθῆναι. [7] καὶ ὄψωνεῖν ἐαυτῷ καὶ ἀλύητριδα ἰσθοῦσθαι καὶ δεικνύειν δὲ τοῖς ἀπαντῶσι τὰ ὠψωνη ἐνα καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταῦτα· [8] καὶ διηγέσθαι προστάς πρὸς κουρεῖον ἢ υροπώλιον, ὅτι εθύσκεσθαι ἔλλει.

ΑΚΑΙΡΙΑΣ ΙΒ'

Ἡ ἐν οὖν ἀκαιρία ἐστὶν ἐπίτευξις [χρόνου] λυπούσα τοὺς ἐντυγχάνοντα, ὁ δὲ ἀκαιρος τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἀσχολοῦ ἐνω προσελθῶν ἀνακοινοῦσθαι. [3] καὶ πρὸς τὴν αὐτοῦ ἐρω ἐννη κω ἀζειν πυρέττουσαν. [4] καὶ δίκην ὠφληκτότα ἐγγύης προσελθῶν κελεύσαι αὐτὸν ἀναδέξασθαι. [5] καὶ ἀρτηρήσων παρεῖναι τοῦ πράγματος ἤδη κεκριένου. [6] καὶ κεκληένος εἰς γὰ οὐς τοῦ γυναικείου γένους κατηγορεῖν. [7] καὶ ἐκ ἀκράς ὁδοῦ ἤκοντα ἄρτι παρακαλεῖν εἰς περίπατον. [8] δεινός δὲ καὶ προσάγειν ὠνητὴν πλείω διδόντα ἤδη πεπρακτότι. [8] καὶ ἀκηκότας καὶ εἰ ἀθηκότας ἀνίστασθαι ἐξ ἀρχῆς διδάσκων. [9] καὶ προθύως δὲ ἐπι εληθῆναι, ἃ ἢ βούλεται τις γενέσθαι, ἀισχύνεται δὲ ἀπειπασθαι. [10] καὶ θύοντας καὶ ἀναλίσκοντας ἤκειν τόκον ἀπαιτήσων. [11] καὶ ἀσιγίου ἐνοῦ οἰκέτου παρεστῶς διγεῖσθαι, ὅτι καὶ αὐτοῦ ποτε παῖς οὕτως πληγὰς λαβῶν ἀπήγξατο. [12] καὶ παρῶν διαίτη συγκροῦειν, ἃ φοτέρων βουλο ἐνων διαλύεσθαι. [13] καὶ ὀρχησὸ ἐνος ἀψασθαι ἐτέρου ἠδέπω εθύνοντος.

ΠΕΡΙΕΡΓΙΑΣ ΙΓ'

Ἄ ἐλει <ή> περιεργία δόξει εἶναι προσποιήσις τις λόγων καὶ πράξεων ἐτὰ εὐνοίας, ὁ δὲ περιεργος τοιοῦτός τις, [2] <οἷος> ἐπαγγέλλεσθαι ἀναστάς, ἃ ἢ δυνήσεται. [3] καὶ ὁ ὀλογοῦ ἐνοῦ τοῦ πράγματος δικαίου εἶναι ἐντείνεσθαι ἐλεγχθῆναι. [4] καὶ πλείω δὲ ἐπαναγκάσαι τὸν παῖδα κεράσαι, ἢ ὅσα δύνανται οἱ παρόντες ἐκπιεῖν. [5] καὶ διείργειν τοὺς ἀχο ἐνοῦς, <καί> οὐς οὐ γίνωσκει. [6] καὶ ἀτραποῦ ἠγήσασθαι, εἴτα ἢ δύνασθαι εὐρεῖν, οὐ πορεύεται. [7] καὶ τὸν στρατηγὸν προσελθῶν ἐρωτῆσαι, πότε ἔλλει παρατάττεσθαι, καὶ τί ἐτὰ τὴν αὐριον παραγγελεῖ. [8] καὶ προσελθῶν τῷ πατρὶ εἰπεῖν, ὅτι ἢ ἤτηρ ἤδη καθεύδει ἐν τῷ δω ατίω. [9] καὶ ἀπαγορευόντος τοῦ ἱατροῦ, ὅπως ἢ δώσει οἶνον τῷ ἀλακίζω ἐνω, φήσας βούλεσθαι διάπειραν λα βάνειν, εὐ ποτίσαι τὸν κακῶς ἔχοντα. [10] καὶ γυναικὸς δὲ τελευτησάσης ἐπιγράψαι ἐπὶ τὸ νῆ α τοῦ τε ἀνδρὸς αὐτῆς καὶ τοῦ πατρὸς καὶ τῆς ἡτρὸς καὶ αὐτῆς τῆς γυναικὸς τοῦνο α καὶ ποδαπὴ ἐστι, καὶ προσεπιγράψαι, ὅτι οὗτοι πάντες χρηστοὶ ἦσαν. [11] καὶ ὁ νύνα ἔλλων εἰπεῖν πρὸς τοὺς περισθηκότας, ὅτι καὶ πρότερον πολλακίς ὁ ὠ οκα.

ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑΣ ΙΔ'

Ἔστι δὲ ἡ ἀναισθησία, ὡς ὄρω εἰπεῖν, βραδυτῆς ψυχῆς ἐν λόγοις καὶ πράξεσιν, ὁ δὲ ἀναισθητος τοιοῦτός τις, [2] οἷος λογισὰ ἐνος ταῖς ψήφοις καὶ κεφάλαιον ποιήσας ἐρωτᾶν τὸν παρακαθῆ ἐνον. Τί γίνεται; [3] καὶ δίκην φεύγων καὶ ταύτην εἰσιέναι ἔλλων ἐπιλαθὸ ἐνος εἰς ἀγρὸν πορεύεσθαι. [4] καὶ θεωρῶν ἐν τῷ θεάτρῳ ὄνος καταλείπεσθαι καθεύδων. [5] καὶ πολλὰ φαγῶν καὶ τῆς νυκτὸς ἐπὶ θάκου ἀνίστα ἐνος <ἀποπλανῶ ἐνος> ὑπὸ κυνὸς τῆς τοῦ γείτονος δηχθῆναι. [6] καὶ λαβῶν <τι> καὶ ἀποθεῖς αὐτός, τοῦτο ζητεῖν καὶ ἢ δύνασθαι εὐρεῖν. [7] καὶ ἀπαγγέλλοντος αὐτῷ, ὅτι τετελεσθηκέ τις αὐτοῦ τῶν φίλων, ἴνα παραγένηται, σκυθρωπάσας καὶ δακρύσας εἰπεῖν. Ἀγαθῆ τύχη. [8] δεινός δὲ καὶ ἀπολα βάνων ἀργύριον ὀφειλὸ ἐνον ἀρτυρας παραλαβεῖν. [9] καὶ χει ὠνος ὄντος ἀχεσθαι τῷ παιδί, ὅτι σικύους οὐκ ἠγόρασεν. [10] καὶ τὰ παιδία ἑαυτοῖς παλαίειν ἀναγκάζων καὶ τροχάζειν [καί] εἰς κόπους ἐ βάλλειν. [11] καὶ ἐν ἀγρῷ αὐτός φακῆν ἔψων δις ἄλας εἰς τὴν χύτραν ἐ βαλῶν ἄβρωτον ποιῆσαι. [12] καὶ ὕοντος τοῦ Διὸς εἰπεῖν. † ἦδὺ γε τῶν ἀστρων νο ἴζει, ὅτι διη καὶ οἱ ἄλλοι λέγουσι πίσσης † [13] καὶ λέγοντός τινας. Πόσους οἶει κατὰ τὰς Ἡριαίας [Μεῦσιος: Ἱεράς] πύλας ἐξενήχθαι νεκρούς; πρὸς τοῦτον εἰπεῖν. Ὅσοι εἰ οἱ καὶ σοὶ γέγονιντο.

ΑΥΘΑΔΕΙΑΣ ΙΕ'

Ἡ δὲ αὐθάδεια ἐστὶν ἀπήνεια ὁ ἱλας ἐν λόγοις, ὁ δὲ αὐθάδης τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἐρωτηθεῖς. Ὁ δεῖνα ποῦ ἐστιν; εἰπεῖν. Πράγ ατὰ οἱ ἢ παρέχε. [3] καὶ προσαγορευθεῖς ἢ ἀντιπροσεπιεῖν. [4] <καί> πωλῶν τι ἢ λέγειν τοῖς ὠνου ἐνοῖς, πόσου ἂν ἀποδοίτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν. Τί εὐρίσκει; [5] καὶ τοῖς τι ὠσι καὶ πέ πουσιν εἰς τὰς ἐορτάς εἰπεῖν, ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο διδὸ ἐνα <τὰ ἀποδιδὸ ἐνος>. [6] καὶ οὐκ ἔχειν συγγνώην οὔτε τῷ ῥυπῶσαντι αὐτὸν ἀκουσίως οὔτε τῷ ὠσαντι οὔτε τῷ ἐ βάντι. [7] καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν εἰπῶν, ὅτι οὐκ ἂν δοίη, ὕστερον ἤκειν φέρον καὶ λέγειν, ὅτι ἀπόλλυσι καὶ τοῦτο τὸ ἀργύριον. [8] καὶ προσπαῖσας ἐν τῇ ὀδῷ δεινὸς καταράσασθαι τῷ λίθῳ. [9] καὶ ἀνα εἶναι οὐκ ἂν ὑπο εἶναι πολὺν χρόνον οὐθένα. [10] καὶ οὔτε ἄσαι οὔτε ῥῆσιν εἰπεῖν οὔτε ὀρχήσασθαι ἂν ἐθελήσειεν. [11] δεινός δὲ καὶ τοῖς θεοῖς ἢ ἐπεύχεσθαι.

ΔΕΙΣΙΔΑΙΜΟΝΙΑΣ ΙΣΤ'

Ἄ ἐλει ἢ δεισιδαι ονία δόξειεν <ἂν> εἶναι δειλία πρὸς τὸ δαι ὄνιον, ὁ δὲ δεισιδαι ὠν τοιοῦτός τις [2] οἷος, ἐπὶ Χοῶν ἀπονιψὰ ἐνος τὰς χεῖρας καὶ περιρριανὰ ἐνος ἀπὸ ἱεροῦ δάφνην εἰς τὸ στό α λαβῶν οὕτω τὴν ἢ ἔρανον περιπατεῖν. [3] καὶ τὴν ὀδὸν ἐάν ὑπερδρά ἢ γαλῆ, ἢ πρότερον πορευθῆναι, ἔως διεξέλθῃ τις ἢ λίθους τρεῖς ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ διαβάλλῃ. [4] καὶ ἐάν ἴδῃ ὄφιν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐάν παρείαν, Σαβάζιον καλεῖν, ἐάν δὲ ἱερόν, ἐνταῦθα ἠρῶν ἐυθὺς ἰδρύσασθαι. [5] καὶ τῶν λιπαρῶν λίθων τῶν ἐν ταῖς τριόδοις παριῶν ἐκ τῆς ληκύθου ἔλαιον καταχεῖν καὶ ἐπὶ γόνατα πεσῶν καὶ προσκυνήσας ἀπαλλάττεσθαι. [6] καὶ ἐάν ὤς θύλακον ἀλφίτων διαφάγη, πρὸς τὸν ἐξηγητὴν ἐλθῶν ἐρωτᾶν, τί χρῆ ποιεῖν, καὶ ἐάν ἀποκρίνηται αὐτῷ ἐκδοῦναι τῷ σκυτοδέμῃ ἐπιγράψαι, ἢ προσέχειν τοῦτοις, ἀλλ' ἀποτραπεῖς ἐκθύσασθαι. [7] καὶ πικρὰ δὲ τὴν οἰκίαν καθάραι δεινός Ἐκάτης φάσκων ἐπαγωγὴν γεγενῆσθαι. [8] κἂν γλαυκὸς βαδίζοντος αὐτοῦ ταράττωνται, [καί] εἴπας. Ἀθηνα κρεῖττων, παρελθεῖν οὕτω. [9] καὶ οὔτε ἐπιβῆναι νῆ ατι οὐτ' ἐπὶ νεκρὸν οὐτ' ἐπὶ λεγῶ ἐλθεῖν ἐθελῆσαι, ἀλλὰ τὸ ἢ ἰαίνεσθαι συ φέρον αὐτῷ φῆσαι εἶναι. [10] καὶ ταῖς τετράσι δὲ καὶ ἐβδόαις προστάξας οἶνον ἔψειν τοῖς ἔνδον, ἐξελθῶν ἀγοράσαι ὑρσινάς, λιβανουτῶν, πόπανα καὶ εἰσελθῶν εἰσω στεφανοῦν τοὺς Ἐρ ἀφροδίτους [Steinmetz: Ἐρ ἄς, ἀφρονεῖν] ὄλην τὴν ἢ ἔρανον. [11] καὶ ὅταν ἐνύπνιον ἴδῃ, πορεύεσθαι πρὸς τοὺς ὄνειροκρίτας, πρὸς τοὺς ἀντίεις, πρὸς τοὺς ὄρνιθοσκόπους, ἐρωτῆσων, τίνοι θεῶν ἢ θεῶν προσεύχεσθαι δεῖ. καὶ τελεσθησὸ ἐνος πρὸς τοὺς Ὀρφεοτελεστάς κατὰ ἢνα πορεύεσθαι ἐτὰ τῆς γυναικὸς. ἐάν δὲ ἢ σχολάζῃ ἢ γυνή, ἐτὰ τῆς τίτθης. καὶ τῶν παιδίων. [12] [καὶ τῶν περιρριανῶν ἐνων ἐπὶ θαλάττης ἐπὶ ἐλῶς δόξειεν ἂν εἶναι.] [13] κἂν ποτε ἐπίδῃ σκοροῦδῳ ἐστε ἐνον τῶν ἐπὶ ταῖς τριόδοις, ἀπελθῶν κατὰ κεφαλῆς λούσασθαι καὶ ἱερείας καλέσας σκίλλη ἢ σκύλακι κελεύσαι αὐτὸν περικαθάραι. [14] αινὸ ἐνον δὲ ἰδῶν ἢ ἐπιλήπτον φρίζας εἰς κόλπον πτύσαι.

ΜΕΜΨΙΜΟΙΡΙΑΣ ΙΖ'

Ἔστι δὲ ἡ ε ψι οιρία ἐπιτί ησις παρὰ τὸ προσῆκον τῶν δεδο ἔνων, ὁ δὲ ε ψι οιρος τοιόσδε τις, [2] οἷος ἀποστειλαντος ἐρίδα τοῦ φίλου εἰπεῖν πρὸς τὸν φέροντα· Ἐφθόνησάς οι τοῦ ζω οὐ καὶ τοῦ οἰναρίου οὐκ ἐπὶ δεῖπνον καλέσας. [3] καὶ ὑπὸ τῆς ἑταίρας καταφιλοῦ ενος εἰπεῖν· Θαυ ἄζω, εἰ σὺ καὶ ἀπὸ τῆς ψυχῆς οὕτω ε φιλεῖς. [4] καὶ τῷ Διὶ ἀγανακτεῖν, οὐ διότι ὕει, ἀλλὰ διότι ὕστερον. [5] καὶ εὐρῶν ἐν τῇ ὁδῷ βαλλάντιόν τι εἰπεῖν· Ἄλλ' οὐ θησαυρὸν εὔρηκα οὐδέποτε. [6] καὶ πριά ενος ἀνδράποδον ἄξιον καὶ πολλὰ δεηθεὶς τοῦ πωλοῦντος· Θαυ ἄζω, εἰπεῖν, ὅ τι ὑγιές οὕτω ἄξιον ἐάων αι. [7] καὶ πρὸς τὸν εὐαγγελίζο ενον, ὅτι Υἱός σοι γέγονεν, εἰπεῖν, ὅτι Ἄν προσθῆς· καὶ τῆς οὐσίας τὸ ἦ ισυ ἀπεστιν, ἀληθῆ ἔρεῖς. [8] καὶ δίκην νικήσας καὶ λαβῶν πάσας τὰς ψήφους ἐγκαλεῖν τῷ γράψαντι τὸν λόγον ὡς πολλὰ παραλελοιπότι τῶν δικαίων. [9] καὶ ἐράνω ἐἴσενεχθέντος παρὰ τῶν φίλων καὶ φήσαντός τινος· Ἰλαρὸς ἴσθι, Καὶ πῶς; εἰπεῖν, Ὅτι δεῖ τὰργύριον ἀποδοῦναι ἐκάστω καὶ χωρὶς τούτων χάριν ὀφείλεις ὡς εὐεργετῆ ενον;

ΑΠΙΣΤΙΑΣ ΙΗ'

Ἔστιν ἃ ἐλει <ῆ> ἀπιστία ὑπόληψις τις ἀδικίας κατὰ πάντων, ὁ δὲ ἄπιστος τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἀποστειλίας τὸν παῖδα ὀψωνήσοντα ἕτερον παῖδα πέ πειν τὸν πευσὸ ενον, πόσου ἐπρίατο. [3] καὶ φέρειν αὐτὸς τὸ ἀργύριον καὶ κατὰ στάδιον καθίζων ἀριθ εῖν, πόσον ἐστὶ. [4] καὶ τὴν γυναῖκα τὴν αὐτοῦ ἐρωτᾶν κατακεῖ ενος, εἰ κέκλεικε τὴν κιβωτόν, καὶ εἰ σεσῆ ανται τὸ κυλιούχιον, καὶ εἰ ὁ οχλὸς εἰς τὴν θύραν τὴν αὐλείαν ἐ βέβληται, καὶ ἂν ἐκείνη φῆ, ἠδὲν ἦττον αὐτὸς ἀναστὰς γυ νὸς ἐκ τῶν στρω ἄτων καὶ ἀνυπόδητος τὸν λύχνον ἄψας ταῦτα πάντα περιδρα ῶν ἐπισκέψασθαι καὶ οὕτω ὀλις ὕπνου τυγχάνειν. [5] καὶ τοὺς ὀφείλοντας αὐτῷ ἀργύριον ἐτὰ ἀρτῦρων ἀπαιτεῖν τοὺς τόκους, ὅπως ἡ δύναιτο ἐξαρνοὶ γενέσθαι. [6] καὶ τὸ ἰ ἄτιον δὲ ἐκδοῦναι δεινὸς οὐχ ὅς βέλτιστα ἐργάσεται, ἀλλ' ὅταν ἦ ἄξιος ἐγγυητῆς τοῦ κναφέως. [7] καὶ ὅταν ἦκη τις αἰτήσῃ ενος ἐκπῶ ατα, ἄλιστα ἐν ἡ δοῦναι, ἂν δ' ἄρα τις οἰκείος ἢ καὶ ἀναγκαῖος, ὄνον οὐ πυρώσας καὶ στήσας καὶ σχεδὸν ἐγγυητὴν λαβῶν χρῆσαι. [8] καὶ τὸν παῖδα δὲ ἀκολουθοῦντα κελεύειν αὐτοῦ ὀπισθεν ἢ βαδίζειν, ἀλλ' ἔ προσθεν, ἵνα φυλάττη αὐτόν, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ ἀποδράσῃ. [9] καὶ τοῖς εἰληφόσι τι παρ' αὐτοῦ καὶ λέγουσι· Πόσου, κατάθου, οὐ γὰρ σχολάζω πω, <εἰπεῖν>· Πέ πειν ἠδὲν πρᾶγ ατεῦου· ἐγὼ γάρ, <έως> ἂν σὺ σχολάσῃς, συνακολουθήσω.

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΣ ΙΘ'

Ἔστι δὲ ἡ δυσχέρεια ἀθεραπευσία σῶ ατος λύπης παρασκευαστική, ὁ δὲ δυσχερῆς τοιοῦτός τις, [2] οἷος λέπραν ἔχων καὶ ἀλφὸν καὶ τοὺς ὄνυχας ἐγάλους περιπατεῖν καὶ φῆσαι ταῦτα εἶναι αὐτῷ συγγενικά ἀρρωστή ατα· ἔχειν γὰρ αὐτόν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὸν πάππον, καὶ οὐκ εἶναι ῥῆδιον αὐτῶν εἰς τὸ γένος ὑποβάλλεσθαι. [3] ἃ ἐλει δὲ δεινὸς καὶ ἔλκη ἔχειν ἐν τοῖς ἀντικνη οις καὶ προσπαισ ατα ἐν τοῖς δακτύλοις καὶ ἡ θεραπεῦσαι ἀλλ' ἐάσαι θηριωθῆναι· καὶ τὰς ἀσχάλας δὲ θηριώδεις καὶ δασεῖας ἔχειν ἄχρι ἐπὶ πολὺ τῶν πλευρῶν καὶ τοὺς ὀδόντας ἐλανας καὶ ἐσθιο ενους ὥστε δυσέντευκτος εἶναι καὶ ἀηδής. [4] καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐσθίων ἀπο ὕπτεσθαι· θύων ἄ ' ἀδαξᾶσθαι· προσλαλῶν ἀπορρίπτειν ἀπὸ τοῦ στό ατος· ἃ α πῶν προσερυγγάνειν. [5] ἐν ἀνῆτοις τοῖς στρώ ασι ἐτὰ τῆς γυναικὸς [αὐτοῦ] καὶ ἄσθαι. [6] ἐλαίω σαπρῶ ἐν βαλανεῖω χρώ ενος σφύζεσθαι. [7] καὶ χιτωνίσκον παχὺν καὶ ἰ ἄτιον σφόδρα λεπτὸν καὶ κηλίδων εστὸν ἀναβαλλὸ ενος εἰς ἀγορὰν ἐξελεθῆν. [8] καὶ εἰς ὄρνιθοσκόπου τῆς ἠητρὸς ἐξελοῦσθαι βλασφη ῆσαι. [9] καὶ εὐχο ενων καὶ σπενδόντων ἐκβαλεῖν τὸ ποτήριον καὶ γελᾶσαι ὡς τεράστιόν τι πεποικώς. [10] 8 καὶ αἰλού ενος δὲ κροτῆσαι ταῖς χερσὶ ὄνος τῶν ἄλλων καὶ συντερετίζειν καὶ ἐπιτι ἂν τῇ αὐλητρίδι, τί οὕτω ταχὺ ἐπαύσατο· [11] καὶ ἀποπτύσαι δὲ βουλό ενος, ὑπὲρ τῆς τραπέζης προσπτύσαι τῷ οἴνοχῳ.

ΑΗΔΙΑΣ Κ'

Ἔστι δὲ ἡ ἀηδία, ὡς ὄρω περιλαβεῖν, ἐντευξις λύπης ποιητικῆ ἄνευ βλάβης, ὁ δὲ ἀηδὴς τοιοῦτός τις, [2] οἷος ἐγείρειν ἄρτι καθεύδοντα εἰσελθῶν, ἵνα αὐτῷ λαλῆ. [3] καὶ ἀνάγεσθαι δὴ ἐλλοντας κωλύειν. [4] καὶ προσελθόντων δεῖσθαι ἐπισχεῖν, ἕως ἂν περιπατήσῃ. [5] καὶ τὸ παιδίον τῆς τίτθης ἀφελὸ ενος, ασῶ ενος σιτίζειν αὐτὸς καὶ ὑποκορίζεσθαι πομπύζων καὶ πανουργῆ ἄτιον τοῦ πάππου καλῶν. [6] καὶ ἐσθίων δὲ ἃ α διηγείσθαι, ὡς ἐλλέβορον πῶν ἄνω καὶ κάτω καθαρθεῖη καὶ ζω οὐ τοῦ παρακει ενου ἐν τοῖς ὑποχωρῆ ασιν αὐτῷ ελαντέρᾳ <εἶη> ἢ χολῆ. [7] καὶ ἐρωτῆσαι δὲ δεινὸς ἐναντίον τῶν οἰκείων· Εἶπ', ὡ ἃ ἡ, ὅτ' ὠδινες καὶ ἐτικτές ε, τίς ἡ ἔρα; [8] καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ δὲ λέγειν, ὡς ἡδύς ἐστί καὶ <ἀηδής>, ἃ φότερα δὲ οὐκ ἔχοντα οὐ ῥῆδιον ἄνθρωπον λαβεῖν, [9] καὶ ὅτι ψυχρὸν ὕδωρ ἐστὶ παρ' αὐτῷ λακκαῖον, καὶ ὡς κῆπος λάχανα πολλὰ ἔχων καὶ ἀπαλὰ [ὥστε εἶναι ψυχρὸν] καὶ ἀγειρος εὐ τὸ ὄψον σκευάζων, καὶ ὅτι ἡ οἰκία αὐτοῦ πανδοκεῖον ἐστὶ_ ἐστὴ γὰρ αἰεὶ καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ εἶναι τὸν τετρη ενον πίθον· εὐ ποιῶν γὰρ αὐτοὺς οὐ δύνασθαι ἐ πλῆσαι. [10] καὶ ξενίζων δὲ δεῖξαι τὸν παράσιτον αὐτοῦ ποῖός τις ἐστί τῷ συνδειπνοῦντι· καὶ παρακαλῶν δὲ ἐπὶ τοῦ ποτηρίου εἰπεῖν, ὅτι τὸ τέρπον τοὺς παρόντας παρεσκεύασται, καὶ ὅτι αὐτὴν, ἐὰν κελεύσωσιν, ὁ παῖς ἔτεισι παρὰ τοῦ πορνοβοσκου ἦδη, ὅπως πάντες ὑπ' αὐτῆς αὐλῷ εθα καὶ εὐφρανῶν εθα.

ΜΙΚΡΟΦΙΛΟΤΙΜΙΑΣ ΚΑ'

Ἡ δὲ κροφιλοτι ια δόξει εἶναι ὄρεξις τι ἧς ἀνελεύθερος, ὁ δὲ κροφιλότι ος τοιοῦτός τις, [2] οἷος σπουδᾶσαι ἐπὶ δεῖπνον κληθεὶς παρ' αὐτόν τὸν καλέσαντα κατακεῖ ενος δειπνήσαι. [3] καὶ τὸν ἰὸν ἀποκεῖραι ἀπαγαγῶν εἰς Δελφούς, [4] καὶ ἐπι εληθῆναι δέ, ὅπως αὐτῷ ὁ ἀκόλουθος Αἰθίωφ ἔσται. [5] καὶ ἀποδιοῦς νῶν ἀργυρίου καινὸν ποιῆσαι ἀποδοῦναι. [6] καὶ κολοίω δὲ ἔνδον τρεφο ἐνω δεινὸς κλι ἄκιον πρίασθαι καὶ ἀσιδίον χαλκοῦν ποιῆσαι, ὃ ἔχων ἐπὶ τοῦ κλι ακίου ὁ κολοῖος πηθήσεται. [7] καὶ βοῦν θύσας τὸ προ ετωπίδιον ἀπαντικρὺ τῆς εἰσόδου προσπατταλεῦσαι στέ ασι ἐγάλοις περιδήσας, ὅπως οἱ εἰσιόντες ἴδωσιν, ὅτι βοῦν ἔθυσσε. [8] καὶ πο πεύσας δὲ ἐτὰ τῶν ὑπέων τὰ ἐν ἄλλα πάντα δοῦναι τῷ παιδί ἀπενεγκεῖν οἴκαδε, ἀναβαλλὸ ενος δὲ θοῖ ἄτιον ἐν τοῖς ὤψι κατὰ τὴν ἀγορὰν περιπατεῖν. [9] καὶ κυναρίου δὲ Μελιταίου τελευτήσαντος αὐτῷ, νῆ α ποιῆσαι καὶ στηλίδιον, ποιήσας ἐπιγράψαι· Κλάδος Μελιταῖος. [10] καὶ ἀναθεῖς δακτυλίδιον χαλκοῦν ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖω τοῦτο ἐκτρίβειν, στεφανοῦν, ἀλείφειν ὀση ἔρα. [11] ἃ ἐλει δὲ καὶ διοικήσασθαι παρὰ τῶν συ πρυτάνεων, ὅπως ἀπαγγεῖλη τῷ δῆ ψ τὰ ἱερά, καὶ παρεσκευασ ενος λα πρὸν ἰ ἄτιον καὶ ἐστεφανω ενος παρελθῶν εἰπεῖν· Ὡ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐθῶ εν οἱ πρυτάνεις τὰ ἱερά τῇ Μητρὶ τῶν θεῶν, τὰ γαλάξια, καὶ τὰ ἱερά καλά, καὶ

υ εις οεχεσσε τα αγαθα. και ταυτα απαγγελιας απλων οιγηγησασθαι οικασε τη εαυτου γυναικι, ως καθ' υπερβολην ευη ερει.

[12] και πλειστακις δε αποκειρασθαι και τους οδοντασ λευκοουσ εχειν και τα ι ατια δε χρυστα εταβαλλεσθαι και χρυσ ατι αλειφεσθαι. [13] και τησ εν αγορασ προς τασ τραπεζασ προσφοιταν, των δε γυ ναστων εν τούτοισ διατριβειν, ου αν οι εφηβοι γυ νάζωνται, του δε θεάτρου καθησθαι, οταν η η θεα, πλησιον των στρατηγων. [14] και αγοράζειν αυτω εν ηδεν, ξενοισ δ' ελάασ ειεσ Βυζάντιον † επιστάλ ατα † και Λακωνικασ κύνασ εις Κύζικον και ελι 'Υ ήττιον εις 'Ρόδον, και ταυτα ποιων τοις εν τη πόλει διηγείσθαι. [15] α ελει δε και πιθηκον θρέψαι δεινός και τίτυρον κτήσασθαι και Σικελικασ περιστερασ και δορκαδειουσ αστραγάλουσ και Θουριακάσ των στρογγύλων ληκθουσ και βακτηριασ των σκολιών εκ Λακεδαί ονοσ και αύλαιαν Πέρσασ ένυφασ ένην και παλαιστρίδιον κόνιν εχον και σφαιριστήριον. [16] και τουτο περιών χρηννύναι τοις φιλοσόφοισ, τοις σοφισταίσ, τοις όπλο άχοισ, τοις άρ ονικοις ενεπιδεικνυσθαι. και αυτόσ εν ταίσ επιδειξεισιν ύστερον έπεισιέναι συγκαθη ένων ίν' ειπη τισ των θεω ένων, ότι τουτου εστιν η παλαιστρα.

ΑΝΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΒ'

'Η δε άνελευθερία εστιν άπουσία τισ φιλοτι ίασ δαπάνην εχούσης, ό δε άνελεύθεροσ τοιούτοσ τισ, [2] οίοσ νικήσασ τραγωδοίσ ταινίαν άναθειναι Ξυλίην τψ Διονύσω επιγράφασ όνον αυτου το όνο α. [3] και επιδόσεων γινο ένων εκ του δή ου, άναστάσ σιωπη εκ του έσου άπελθειν. [4] και εκδιδοουσ αυτου θυγατέρα του εν Ιερείου πλην των Ιερέων τα κρέα άποδόσθαι, τουσ δε διακονούντασ εν τοις γά οισ οίκοσίτουσ ισθώσασθαι. [5] και τριηραρχών τα του κυβερνήτου στρώ ατα αυτω επί του καταστρώ ατοσ ύποστορέννυσθαι, τα δε αυτου άποτιθέναι. [6] και τα παιδια δε δεινός η πέ ψαι εις διδασκάλου, οταν η [του άποτιθέναι και τα παιδια] Μουσεια, αλλά φησαι κακάσ εχειν, ίνα η συ βάλωνται. [7] και εξ αγορασ δε όψωνήσασ τα κρέα αυτόσ φέρειν και τα λάχανα εν τψ προκολπώ. [8] και ένδον ένειν, οταν εκδψ θοί άτιον εκπλύναι. [9] και φίλου έρανον συλλέγοντασ και διειλεγ ένου αυτω, προσιόντα προιδό ενοσ άποκα ψασ εκ τησ όδοσ την κύκλω οίκαδε πορευθηναι. [10] και τη γυναικι δε τη εαυτου προικα <πολλην> είσενεγκα ένη η πρίασθαι θεράπειαν, αλλά ισθούσθαι εις τασ έξόδοουσ εκ τησ γυναικειασ παιδιον το συνακολουθήσον. [11] και τα ύποδη ατα παλι πηξει κεκαττυ ένα φορειν και λέγειν, ότι Κέρατοσ ουδέν διαφέρει. [12] και άναστάσ την οίκίαν καλλύναι και τασ κλίνασ εκκορίσαι. [13] και καθεζό ενοσ παραστρέψαι τον τρίβωνα, όν αυτον φορεί.

ΑΛΑΖΟΝΕΙΑΣ ΚΓ'

'Α ελει δε η άλαζονεία δόξει εινα προσποιήσις τισ άγαθών ουκ όντων, ό δε άλαζών τοιούτοσ τισ, [2] οίοσ εν τψ διαζεύ ατι εσθηκόσ διηγείσθαι Ξένοισ, ως πολλά χρή ατα αυτω εστιν εν τη θαλάττη. και περι τησ έργασίας τησ δανειστικησ διεξιέναι, ήλικη, και αυτόσ όσα ειληφε και άπολώλεκε. και α α ταυτα πλεθριζων πέ πειν το παιδάριον εις την τράπεζαν, δραχ ησ αυτω και ένησ. [3] και συνοδοιπόρου δε άπολαύσαι εν τη όδη δεινός λέγων, ως ετ' Αλεξανδρου έστρατεύσατο, και ως αυτω ειχε, και όσα λιθοκόλλητα ποτήρια εκό ισε. και περι των τεχνιτών των εν τη 'Ασια, ότι βελτίουσ εισι των εν τη Εύρωπη, α φισβητήσαι. και ταυτα ψοφήσαι, ούδα ου εκ τησ πόλεωσ άποδεδη ηκόσ. [4] και γρά ατα δε ειπέιν, ως πάρεσσι παρ' Αντιπάτρου τριτά δη λέγοντα παραγενέσθαι αυτον εις Μακεδονίαν. και διδο ένησ αυτω εξαγωγής Ξύλων άτελοουσ ότι άπειρηται, όπως ηδ' ύφ' ένόσ συκοφαντηη. Περαιτέρω φιλοσοφειν προσηκε τοις Μακεδοσι. [5] και έν τψ σιτοδεία δε ως πλείω η πέντε τάλαντα αυτω γένοιτο τα άναλώ ατα διδόντι τοις άπόροισ των πολιτών, άνανεύειν γάρ ου δύνασθαι. [6] και αγνώτων δε παρακαθη ένων κελεύσαι θείναι τασ ψήφοουσ ένα αυτών και ποσών κατá χιλίασ και κατá ίαν και προστιθείσ πιθανά εκάστοισ τουτων όνο ατα ποιησαι και δέκα τάλαντα. και τουτο φησαι είσενηνοχέναι εις έράνοουσ αυτών. και τασ τριηραρχιασ ειπέιν, ότι ου τίθησιν, ουδε τασ λειτουργίασ, όσασ λειλυτούργηκε. [7] και προσελθών δ' εις τουσ ίππουσ τουσ άγαθοουσ τοις πωλούσι προσποιήσασθαι ώνητιάν. [8] και επί τασ κλίνασ έλθών ί ατισ όν ζητήσαι εις δύο τάλαντα και τψ παιδι άχεσθαι, ότι το χρυσιον ουκ εχων αυτω άκολουθεί. [9] και εν ισθψ την οίκίαν οίκων φησαι ταύτην εινα την πατρώων προς τον η ειδότα, και διότι έλλει πωλειν αυτην δια το έλάττω εινα αυτω προς τασ Ξενοδοχίασ.

ΥΠΕΡΦΑΝΙΑΣ ΚΔ'

'Εστι δε η ύπερφαναία καταφρόνησις τισ πλην αυτου των άλλων, ό δε ύπερήφανοσ τοιόσδε τισ, [2] οίοσ τψ σπεύδοντι άπο δειπνου έντευξεσθαι φάσκειν εν τψ περιπατείν. [3] και εύ ποιήσασ ε νήσθαι φάσκειν. [4] και βαδίζων [έν ταίσ όδοίσ] τασ διαίτασ κρίνειν [έν] τοις επιτρέψαισ. [5] και χειροτονού ενοσ έξό νυσθαι τασ άρχάσ, ου φάσκων σχολάζειν. [6] και προσελθειν πρότεροσ ουδενί θελήσαι. [7] και τουσ πωλούντασ τι η ε ισθω ένουσ δεινός κελεύσαι ήκειν προς αυτον ά ' η έρα. [8] και εν ταίσ όδοίσ πορευό ενοσ η λαλείν τοις έντυγχάνουσι, κάτω κεκυφώσ, οταν δε αυτω δόξη, άνω πάλιν. [9] και έστιών τουσ φίλουσ αυτόσ η συνδειπνείν, αλλά των ύφ' αυτον τινι συντάσαι αυτών επι ελεισθαι. [10] και προαποστέλλειν δε, έπάν πορευήται, τον έρούντα, ότι προσέρχεται. [11] και ουτε επ' άλειφό ενον αυτον ουτε λουό ενον ουτε έσθίοντα εάσαι άν είσελθειν. α ελει δε και λογιζό ενοσ προς τινα τψ παιδι συντάσαι τασ ψήφοουσ διωθειν και κεφάλαιον ποιήσαντι γράψαι αυτω εις λόγον. [12] και επιστέλλων η γράφειν, ότι Χαριζοιο αν οι, άλλ' ότι Βούλο αι γενέσθαι, και Άπέσταλκα προς σε ληψό ενοσ, και 'Όπωσ άλλωσ η έσαι, και Την ταχίστην.

ΔΕΙΛΙΑΣ ΚΕ'

'Α ελει δε η δειλία δόξειεν άν εινα ύπειξις τισ ψυχής εκ φόβου, ό δε δειλόσ τοιούτοσ τισ, [2] οίοσ πλέων τασ άκρασ φάσκειν η ιολίασ εινα. και κλυδωνίου γενο ένου έρωτάν, ει τισ η ε ύηται των πλεόντων. και του κυβερνήτου άνακύπτων εν πυνθάνεσθαι, ει εσποροεί και τί αυτω δοκει τα του θεοσ, και προς τον παρακαθη ενον λέγειν, ότι φοβείται άπο ένυπνίου τινόσ. και εκδύσ, διδόναι τψ παιδι τον χιτωνίσκον. και δεισθαι προς την γην προσάγειν αυτον. [3] και στρατευό ενοσ δε <του> πεζοού εκβοηθούντοσ <οίόσ> τε προσκαλείν πάντασ κελεύων προς αυτον κατασάντασ πρώτον περιδειν, και λέγειν, ως έργον διαγνώναι έστι, πότεροι εισιν οι πολέ οι. [4] και άκούων κραυγήσ και όρων πίπτοντασ ειπέιν προς τουσ παρεσθηκότασ, ότι την σπάθην λαβείν ύπο τησ σπουδήσ επελάθετο, τρέχειν επί την σκηνήν, τον παιδα εκπέ ψασ κελεύειν προσκοπέισθαι, που εισιν οι πολέ οι. άποκρούσαι αυτην ύπο το προσκεφάλαιον. είτα διατριβειν πολόν χρόνον ως

ζητών. [5] και ἐν τῇ σκηνῇ ὄρων τραυῖ ἀτίαν τινὰ προσφερό ἐνον τῶν φίλων προσδραῖ ὦν καῑ
θαρρεῖν κελεύσας ὑπολαβῶν φέρειν. καῑ τούτον θεραπεύειν καῑ περισπογγίζειν καῑ
παρακαθῆ ἐνος ἀπὸ τοῦ ἔλκουσ τὰς υἰας σοβεῖν καῑ πᾶν ἄλλον ἢ ἀχεσθαι τοῖς πολεῖοις καῑ
τοῦ σαλπυστοῦ δὲ τὸ πολεῖκὸν ση ἡναιτος καθῆ ἐνος ἐν τῇ σκηνῇ <εἰπεῖν>- Ἄπαγ' ἐς κόρακας·
οὐκ ἔσσει τὸν ἄνθρωπον ὕψου λαβεῖν πυκνά ση αἰνῶν. [6] καῑ αἰ ἄτος δὲ ἀνάπλευσ ἀπὸ τοῦ
ἀλλοτρίου τραυῖ ατος ἐντυγχάνειν τοῖς ἐκ τῆς ἀχῆς ἐπανιούσι καῑ διηγείσθαι ὡς κινδυνεύσας·
Ἔνα σέσωκα τῶν φίλων. καῑ εἰσάγειν πρὸς τὸν κατακέι ἐνον σκεψο ἐνους τοὺς δη ὄτας, τοὺς
φυλέτας καῑ τούτων ἄ' ἐκάστω διηγείσθαι, ὡς αὐτὸς αὐτὸν ταῖς ἑαυτοῦ χερσὶν ἐπὶ σκηνὴν
ἐκό ἰσεν.

ΟΛΙΓΑΡΧΙΑΣ ΚΣΤ'

Δόξειεν δ' ἂν εἶναι ἡ ὀλιγαρχία φιλαρχία τις ἰσχύος καῑ κέρδους γλιχο ἐνη, ὁ δὲ ὀλιγαρχικός
τοιούτος, [2] οἶος τοῦ δη ου βουλεο ἐνου, τίνας τῷ ἄρχοντι προσαίρησονται τῆς πο πῆς τοὺς
συνεπι ελησο ἐνους, παρελθῶν ἀποφῆνασθαι, ὡς δεῖ αὐτοκράτορας τούτους εἶναι, κᾶν ἄλλοι
προβάλλωνται δέκα, λέγειν· Ἰκανὸς εἰς ἐστι, τούτον δὲ ὅτι δεῖ ἄνδρα εἶναι· καῑ τῶν Ὁ ἡρου ἐπῶν
τούτο ἐν ὄνον κατέχειν, ὅτι
Οὐκ ἀγαθὸν ολυκοιρανίη, εἰς κοίρανος ἔστω,
τῶν δὲ ἄλλων ἡδὲν ἐπίστασθαι. [3] ἄ ἐλει δὲ δεινὸς τοῖς τοιούτοις τῶν ὀλίγων <λόγοις>
χρησασθαι, ὅτι Δεῖ αὐτοὺς ἢ ἄς συνελθόντας περὶ τούτων βουλευσασθαι καῑ ἐκ τοῦ ὄχλου καῑ
τῆς ἀγορᾶς ἀπαλλαγῆναι καῑ παύσασθαι ἀρχαῖς πλησιάζοντας καῑ ὑπὸ τούτων οὔτως
ὑβρίζο ἐνους ἢ τι ω ἐνους, <καὶ> ὅτι Ἡ τούτους δεῖ ἢ ἢ ἄς οἰκεῖν τὴν πόλιν. [4] καῑ τὸ ἐσον δὲ
τῆς ἢ ἐρας ἐξῶν καῑ τὸ ἰ ἄτιον ἀναβέβλη ἐνος καῑ ἐσην κουρᾶν κεκαρ ἐνος καῑ ἀκριβῶς
ἀπυνοχισ ἐνος σοβεῖν τοὺς τοιούτους λόγους τραγωδῶν [Herwerden: <λέγων> τὴν τοῦ Ὡδείου]. [5]
Διὰ τοὺς συκοφάντας οὐκ οἰκητὸν ἐστιν ἐν τῇ πόλει, καῑ ὡς Ἐν τοῖς δικαστηρίοις δεινὰ πάσχο εν
ὑπὸ τῶν δεκαζο ἐνων, καῑ ὡς Θαυ ἄζω τῶν πρὸς τὰ κοινὰ προσιόντων, τί βούλονται, καῑ ὡς
Ἀχάριστὸν ἐστι <τὸ> τοῦ νέ οντος καῑ διδόντος, καῑ ὡς αἰσχύνεται ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ὅταν
παρακάθηται τις αὐτῷ λεπτὸς καῑ αὐχ ὦν. [6] καῑ εἰπεῖν· Πότε παυσὸ εθα ὑπὸ τῶν λειτουργῶν
καῑ τῶν τριηραρχῶν ἀπολλύ ἐνοι; καῑ ὡς ἰσητὸν τὸ τῶν δη αγωγῶν γένος, τὸν Θησέα πρῶτον
φῆσας τῶν κακῶν τῇ πόλει γεγενῆσθαι αἰτίον· τούτον γὰρ ἐκ δώδεκα πόλεων εἰς ἰαν καταγαγεῖν
τὰ <πλήθη> λυθείσης βασιλείας· καῑ δίκαια αὐτὸν παθεῖν· πρῶτον γὰρ αὐτὸν ἀπολέσθαι ὑπ'
αὐτῶν· καῑ τοιαῦτα ἕτερα πρὸς τοὺς ξένους καῑ τῶν πολιτῶν τοὺς ὁ στρόπους καῑ ταῦτᾶ
προαιρου ἐνους.

ΟΥΪΜΑΘΙΑΣ ΚΖ'

Ἡ δὲ ὀψι αθία φιλοπονία <περὶ παιδείαν> δόξειεν ἂν εἶναι ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν, ὁ δὲ ὀψι αθῆς
τοιούτος τις, [2] οἶος ῥήσεις ἀνθάνειν ἐξῆκοντα ἐτη γεγωνῶς καῑ ταύτας λέγων παρὰ πτόν
ἐπιανθάνεσθαι. [3] καῑ παρὰ τοῦ υἱοῦ ἀνθάνειν "τὸ ἐπὶ δόρυ" καῑ "ἐπὶ ἀσπίδα" καῑ "ἐπ' οὐραν". [4]
καῑ εἰς [τὰ] Ἡρῶα συ βαλλὸ ἐνος [Navarre: συ βάλλεσθαι] τοῖς εἰρακίοις λα πάδα τρέχειν. [5]
ἄ ἐλει δὲ κᾶν που κληθῆ εἰς Ἡράκλειον <συνθύσων>, ῥίψας τὸ ἰ ἄτιον τὸν βοῦν αἰρεσθαι, ἵνα
τραχηλίσῃ. [6] καῑ προσανατριβεσθαι εἰσῶν εἰς τὰς παλαιστρας. [7] καῑ ἐν τοῖς θαῦ ασι τρία ἢ
τέτταρα πληρῶ ατα ὑπο ἐνειν τὰ ἄσ ατα ἐκ ἀνθάνων. [8] καῑ τελού ἐνος τῷ Σαβαζίω σπεῦσαι,
ὅπως καλλιστεῦση παρὰ τῷ ἱερέϊ. [9] καῑ ἐρῶν ἐταίρας καῑ κριοὺς προσβάλλων ταῖς θύ<ραις>
πληγᾶς εἰληφῶς ὑπ' ἀντεραστοῦ δικάζεσθαι. [10] καῑ εἰς ἀγρὸν ἐφ' ἵππου ἄλλοτρίου ἐποχοῦ ἐνος
[Navarre: κατοχοῦ ἐνος] ἄ α ἐλετᾶν ἱππάζεσθαι καῑ πεσῶν τὴν κεφαλὴν κατεαγένας. [11] καῑ ἐν
δεκαδισταῖς συνάγειν τοὺς ἐτ' αὐτοῦ συναύζοντας. [12] καῑ ἀκρὸν ἀνδριάντα παίζειν πρὸς τὸν
ἑαυτοῦ ἀκόλουθον. [13] καῑ διατοξεύεσθαι καῑ διακοντίζεσθαι τῷ τῶν παιδῶν παιδαγωγῷ καῑ
ἄ α ἀνθάνειν παρ' αὐτοῦ <παραινεῖν>, ὡς ἂν καῑ ἐκείνου ἢ ἐπιστα ἐνου. [14] καῑ παλαιῶν δ' ἐν
τῷ βαλανείω πυκνὰ τὴν ἔδραν στρέφειν, ὅπως πεπαιδεῦσθαι δοκῆ. [15] καῑ ὅταν ὤσι <χοροῖ>
γυναικῶν [suppl. Diels: ὤσιν ἐγγὺς γυναικῆς], ἐλετᾶν ὀρχεῖσθαι αὐτὸς αὐτῷ τερετίζων.

ΚΑΚΟΛΟΓΙΑΣ ΚΗ'

Ἔστι δὲ ἡ κακολογία ἀγωγή ψυχῆς εἰς τὸ χεῖρον ἐν λόγοις, ὁ δὲ κακολόγος τοῖσδε τις, [2] οἶος
ἐρωτηθεῖς· Ὁ δεῖνα τις ἐστιν; <εἰπεῖν> οἶκον ὦν καθάπερ οἱ γενεαλογούντες· Πρῶτον ἀπὸ τοῦ
γένους αὐτοῦ ἄρξο αι. Τούτου ὁ ἐν πατῆρ ἐξ ἀρχῆς Σωσίας ἐκαλεῖτο, ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς
στρατιώταις Σωσίστρατος, ἐπειδὴ δὲ εἰς τοὺς δη ὄτας ἐνεγράφη, <Σωσίδη ος>. Ἡ ἐνοτι ἡτηρ
εὐγενῆς Θραττᾶ ἐστι· καλεῖται γοῦν ἡ ψυχὴ Κρινοκόρακα· τὰς δὲ τοιαύτας φασὶν ἐν τῇ πατρίδι
εὐγενεῖς εἶναι. Αὐτὸς δὲ οὗτος ὡς ἐκ τοιούτων γεγωνῶς κακὸς καῑ αστιγίας. [3] καῑ κακονῶν δὲ
πρὸς τινὰ εἰπεῖν· Ἐγὼ δήπου τὰ τοιαῦτα οἶδα, ὑπὲρ ὦν συ ἐπλάσας πρὸς ἐ ἐ· κἀπὶ τούτοις διεξῶν·
Αὐταὶ αἱ γυναῖκες ἐκ τῆς ὁδοῦ τοὺς παριόντας συναρπάζουσι, καῑ Οἰκία τις αὐτῆ τὰ σκέλη ἡρκυῖα·
οὐ γὰρ οἶον λῆρὸς ἐστι, τὸ λεγὸ ἐνον, ἀλλ' ὡσπερ αἱ κύνες ἐν ταῖς ὁδοῖς συνέχονται, καῑ Τὸ ὄλον
ἀνδρολόβοι τινές, καῑ Αὐταὶ τὴν θύραν τὴν αὐλειον ὑπακούουσι. [4] <ἀ> ἐλει δὲ καῑ κακῶς
λεγόντων ἐτέρων συνεπιλα βάνεσθαι καῑ αὐτὸς εἶπας· Ἐγὼ δὲ τούτον τὸν ἄνθρωπον πλέον
πάντων ἐ ἰσηκα· καῑ γὰρ εἰδεχθῆς τις ἀπὸ τοῦ προσώπου ἐστίν· ἢ δὲ πονηρία, οὐδὲν ὁ οἶον·
ση εἶον δέ· τῆ γὰρ ἑαυτοῦ γυναικὶ τάλαντα εἰσενεγκα ἐνη προῖκα, ἐξ οὐ παιδίον αὐτῷ γεννᾷ,
τρεις χαλκοὺς εἰς ὄσον δίδωσι καῑ τῷ ψυχρῷ λούεσθαι ἀναγκάζει τῆ τοῦ Ποσειδῶνος ἢ ἐρα. [5]
καῑ συκαθῆ ἐνος δεινὸς περὶ τοῦ ἀναστάντος εἰπεῖν καῑ ἀρχὴν γε εἰληφῶς ἢ ἀποσχέσθαι ἡδὲ
τοὺς οἰκείους αὐτοῦ λοιδορῆσαι. [6] καῑ πλείστα περὶ τῶν <αὐτοῦ> φίλων καῑ οἰκείων κακὰ εἰπεῖν,
καῑ περὶ τῶν τετελευτηκότων, κακῶς λέγειν ἀποκαλῶν παρρησίαν καῑ δη οκρατίαν καῑ
ἐλευθερίαν καῑ τῶν ἐν τῷ βίω ἡδιστα τούτο ποιῶν. [7]
[Οὕτως ὁ τῆς βασκανίας ἐρεθισ ὁς ἀνικὸς καῑ ἐξεστηκότας
ἀνθρώπους τοῖς ἦθεσι ποιεῖ.]

ΦΙΛΟΠΟΝΗΡΙΑΣ ΚΘ'

Ἔστι δὲ ἡ φιλοπονηρία ἐπιθυ ἰα κακίας, ὁ δὲ φιλοπόνηρός ἐστι τοῖσδε τις, [2] οἶος ἐντυγχάνειν
τοῖς ἡτηρ ἐνοῖς καῑ δη οσοὺς ἀγῶνας ὠφληκόσι καῑ ὑπολα βάνειν, ἐάν τούτοις χρῆται,
ἐ πειρότερος γενήσεσθαι καῑ φοβερώτερος. [3] καῑ ἐπὶ τοῖς χρηστοῖς εἰπεῖν, ὡς γίνεται κατὰ
φύσιν [ὡς] οὐδεῖς [ἐστὶ] χρηστός, καῑ ὁ οἶους πάντας εἶναι, καῑ ἐπισκῆψαι δέ, ὡς χρηστός ἐστι. [4]
καῑ τὸν πονηρὸν δὲ εἰπεῖν ἐλευθερον, ἐάν βούληται τις εἰς π<εῖραν ἐλθεῖν>, καῑ τὰ ἐν ἄλλα
ὁ ολογοεῖν ἀληθῆ ὑπὲρ αὐτοῦ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐνια δὲ ἀνανεῦειν· φῆσαι γὰρ αὐτὸν

εύφυη καὶ φιλέταιρον καὶ ἐπιδέξιον· καὶ διατείνεσθαι δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ, ὡς οὐκ ἐντετύχηκεν ἀνθρώπῳ ἰκανωτέρῳ· καὶ εὐνοῦς δὲ εἶναι αἰτίῳ ἐν ἐκκλησίᾳ λέγοντι ἢ ἐπὶ δικαστηρίῳ κρινοῦ ἔνω· καὶ πρὸς <τοῦς> καθη ἔνοῦς δὲ εἰπεῖν δεινός, ὡς οὐ δεῖ τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ τὸ πρᾶγ α κρίνεσθαι· καὶ φῆσαι αὐτὸν κῦνα εἶναι τοῦ δή ου, φυλάττειν γάρ αὐτὸν τοὺς ἀδικούντας· καὶ εἰπεῖν, ὡς Οὐχ ἔξο εν τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν συναχθεσθησο ἔνοῦς, ἂν τοὺς τοιοῦτους πρῶυ εθα. [5] δεινός δὲ καὶ προστατῆσαι φαύλων καὶ συνηγορῆσαι ἐν δικαστηρίοις ἐπὶ πονηροῖς πρᾶγ ασιν καὶ κρίσινα κρίνων ἐκδέχεσθαι τὰ ὑπὸ τῶν ἀντιδικῶν λεγόμενα ἐπὶ τὸ χεῖρον. [6] [καὶ τὸ ὄλον <ή> φιλοπονηρία ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς πονηρίας· καὶ ἀληθές ἐστὶ τὸ τῆς παροικίας, τὸ ὄιον πρὸς τὸ ὄιον πορεύεσθαι.]

Αἰσχροκερδίας ἅ

Ἡ δὲ αἰσχροκερδεία ἐστὶν ἐπιθυμία κέρδους αἰσχροῦ, ἔστι δὲ τοιοῦτος ὁ αἰσχροκερδής, [2] οἷος ἐστὶν ἄρτους ἰκανοὺς ἢ παραθεῖναι [3] καὶ δανείσασθαι παρὰ ξένου παρ' αὐτῷ καταλύοντος. [4] καὶ διανέων ἐρίδας φῆσαι δίκαιον εἶναι δι οἰρω τῷ διανέοντι διδοσθαι καὶ εὐθὺς αὐτῷ νεῖαι. [5] καὶ οἰνοπωλῶν κεκρα ἔνον τὸν οἶνον τῷ φίλῳ ἀποδόσθαι. [6] καὶ ἐπὶ θέαν τῆνικαῦτα πορεύεσθαι ἄγων τοὺς υἱεῖς, ἡνίκα προῖκα ἀφιάσιν οἱ θεατρῶναί. [7] καὶ ἀποδηῶν δη οσία τὸ ἐν ἐκ τῆς πόλεως ἐφόδιον οἴκοι καταλιπεῖν, παρὰ δὲ τῶν συ πρεσβευτῶν δανείζεσθαι· καὶ τῷ ἀκολουθῶν εἶζον φορτίον ἐπιθεῖναι ἢ δύναται φέρειν καὶ ἐλάχιστα ἐπιτήδεια τῶν ἄλλων παρέχειν· καὶ ξενίων τὸ ἔρος τὸ αὐτοῦ ἀπαιτήσας ἀποδόσθαι. [8] καὶ ἀλειφόενος ἐν τῷ βαλανείῳ [καὶ] εἰπῶν· Σαπρόν γε τὸ ἔλαιον ἐπρίω, ὡ παιδάριον· τῷ ἄλλοτρίῳ ἀλείφεσθαι. [9] καὶ τῶν εὐρισκο ἔνων χαλκῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς ὑπὸ τῶν οἰκετῶν δεινός ἀπαιτῆσαι τὸ ἔρος, κοινὸν εἶναι φήσας τὸν Ἑρ ἦν. [10] καὶ θοὶ ἀτιον ἐκδοῦναι πλῦναι καὶ χρησάενος παρὰ γνωρί ου ἐφελκύσαι πλείους ἢ ἔρας, ἕως ἂν ἀπαιτηθῇ. [11] καὶ τὰ τοιαῦτα· Φειδωνεῖω ἔτρῳ τὸν πύνδακα εἰσκεκρου ἔνω ετρεῖν αὐτὸς τοῖς ἔνδον τὰ ἐπιτήδεια σφόδρα ἀποψῶν. [12] ὑποπρίασθαι φίλου δοκοῦντος πρὸς τρόπον πωλεῖν. [13] καὶ χρέος δὲ ἀποδιδοῦς τριάκοντα ἔνων ἔλαττον τέτταρσι δραχ αῖς ἀποδοῦναι. [14] καὶ τῶν υἱῶν δὲ ἢ πορευο ἔνων εἰς τὸ διδασκαλεῖον τὸν ἦνα ὄλον διὰ τιν' ἀρρωστίαν ἀφαιρεῖν τοῦ ἰσθοῦ κατὰ λόγον· καὶ τὸν Ἀνθεστηριῶνα ἦνα ἢ πέπειν αὐτοὺς εἰς τὰ ἀθήατα διὰ τὸ θέας εἶναι πολλάς, ἵνα ἢ τὸν ἰσθὸν ἐκτίνη. [15] καὶ παρὰ παιδὸς κο ἰζόμενος ἀποφορὰν τοῦ χαλκοῦ τὴν ἐπικαταλλαγὴν προσαπαιτεῖν, [καὶ] λογιστὸν δὲ λα βάνων παρὰ τοῦ χειρίζοντος. [16] καὶ φράτορας ἐστιῶν αἰτεῖν τοῖς ἑαυτοῦ πασιῖν ἐκ τοῦ κοινου ὄψον, τὰ δὲ καταλειπόμενα ἀπὸ τῆς τραπέζης ἢ ἴση τῶν ῥαφανίδων ἀπογράφεσθαι, ἵν' οἱ διακονοῦντες παῖδες ἢ λάβωσι. [17] συναποδηῶν δὲ ἐτὰ γνωρίων χρήσασθαι τοῖς ἐκείνων πασιῖ, τὸν δὲ ἑαυτοῦ ἔξω ἰσθῶσαι καὶ ἢ ἀναφέρειν εἰς τὸ κοινὸν τὸν ἰσθόν. [18] ἀέλει δὲ καὶ συναγόντων παρ' αὐτῷ ὑποθεῖναι τῶν παρ' ἑαυτοῦ διδο ἔνων ξύλων καὶ φακῶν καὶ ὄξους καὶ ἄλων καὶ ἔλαιου τοῦ εἰς τὸν λύχον. [19] καὶ γὰρ οὐντός τις τῶν φίλων καὶ ἐκδίδο ἔνου θυγατέρα πρὸ χρόνου τινὸς ἀποδηῆσαι, ἵνα < ἢ > προπέψη προσφορὰν. [20] καὶ παρὰ τῶν γνωρίων τοιαῦτα κίχρασθαι, ἢ ἢτ' ἂν ἀπαιτῆσαι ἢτ' ἀπ' ἀποδιδόντων ταχέως ἂν τις κοῖσαιτο.